

[Hanne Reintoff.]

Der snakkes så meget om kristeligt folkepartis medlidenhed med de grønlandske kvinder. Samtidig snakkes der om dette ganske rigtigt vanskelige problem, at man altså vil pålægge læger og sygeplejersker, der er ansat i Grønland, at gennemføre et abortindgreb. Jeg er helt enig med regeringen i, at de grønlandske kvinder virkelig må være dem, der kommer i første række på dette område. Hvis man virkelig har ondt af dem, ved jeg ikke, om grønlandske kvinder med store børneflokke, fattigdom og i det hele taget dårlige forhold og lange, lange transportafstande ville føle det som en særlig menneskekærlig gerning, at de skulle til at rejse hundreder af kilometer over bjerg og fjeld og is og sne for at få gennemført en borgerretlighed af hensyn til en eller anden etisk opfattelse hos en læge eller en sygeplejerske.

Jeg er ganske enig i, at de mennesker, der skal ansættes til det, må have de bedst mulige demokratiske vilkår, helst spørges forinden, og være klar over, hvad de går ind til. Men hvis man virkelig kommer her og siger, at man har medlidenhed med de grønlandske kvinder, så synes jeg nok, man skulle have medlidenhed med dem, hvis deres abortindgreb skulle foregå under alt for belastende og alt for dårlige former.

Må jeg så lige sige om den norske abortafstemning, at det var ganske rigtigt, at den faldt på en SFers stemme, men der ligger jo det i det, at mange borgerlige ganske klart har udtalt, at de er for den frie abort, men at de ikke vil stemme for den, før de har haft det oppe i næste valgkamp og klart over for deres vælgere tilkendegivet deres mening. Så det norske abortforslag kommer antagelig igennem, næste gang det bliver rejst.

Poul Westergaard (DR):

I retsforbundets folketingsgruppe er vi positivt indstillet over for at sikre en ligestilling mellem Grønland og det øvrige Danmark med hensyn til vilkårene og reglerne for svangerskabsafbrydelse, sterilisation og kastration, som der her er fremsat lovforslag om helt i overensstemmelse med det grønlandske landsråds ønsker.

Vi er naturligvis også opmærksom på de særlige problemer, som allerede er rejst af nogle af de foregående ordførere, og vi ser hen til en grundig belysning af dem under

det forestående udvalgsarbejde. Det gælder naturligvis også de problemer, som er berørt i kristeligt folkepartis dagsordensforslag. Det forekommer os derfor at være helt overflødig at stille et sådant dagsordensforslag, og jeg er tilbøjelig til at give hr. Hilmar Baunsgaard ret i hans vurdering af hensigten med dette mærkelige dagsordensforslag her fredag eftermiddag, som vi naturligvis ikke kan støtte.

Rosing (Grønl.):

Det foreliggende forslag til lov for Grønland om svangerskabsafbrydelse er identisk med den danske lov af 13. juni 1973. Forslaget er behandlet af Grønlands landsråd i 1973 og 1974 og tiltrådt.

Jeg må have lov til at sige, at det er flovt at erkende den kendsgerning, at der i Grønland ikke har været en rimelig debat om dette meget vigtige spørgsmål i befolkningen deroppe ud over kvindeforeningernes initiativer i retning af familieplanlægningsseminarer og diskussionsmøder, arrangeret af Grønlands Oplysningsforbund. Således har kvindeforeningerne langs med kysten givet lovforslaget en solid opbakning. Det var praktisk talt det eneste fingerpeg om befolkningens stillingtagen til spørgsmålet, da sagen blev behandlet på landsrådets forårsamling i 1974. Man kan således drage den slutning, at befolkningen i Grønland finder det helt rimeligt og nødvendigt, at en sådan lov bliver vedtaget og ført ud i livet deroppe.

Jeg vil springe let hen over den første afvigelse fra den danske lov, nemlig den etablering af samråd og ankenævn, som kapitel 2 giver udtryk for. Det er en nødvendig tilpasning til grønlandske forhold.

Men den sidste og efter min mening uheldige afvigelse, som ikke er berørt under behandlingen af forslaget i landsrådet, er, at lovudvalget har skåret læger og sygeplejersker over én kam uden hensyn til den samvittighedsfrihed, som findes i den danske lov. Selv om denne udelukkelse kan have sin berettigelse for de store distrikter med tynd bebyggelse, findes der dog i Vestgrønland nogle byer, hvor der bor flere læger og en hel del sygeplejersker på et sygehus. For sådanne byers vedkommende kan samvittighedsfriheden sagtens tages med i lovgivningen.

Da muligheden for indførelse af fri abort